

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

15 MARS 1962.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 9 de la loi du 7 avril 1919
instituant des officiers et agents judiciaires
près les Parquets.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 9 de la loi du 7 avril 1919 fixe la compétence territoriale des officiers et agents judiciaires, et il la limite au ressort de la Cour d'Appel.

Il nous paraît que cette disposition est dépassée, d'autant plus que la criminalité actuelle se caractérise par son intellectualisation, sa rapidité, et l'emploi de moyens modernes.

L'intellectualisation résulte par exemple de l'emploi de procédés plus intelligents, par des malfaiteurs mieux au courant des méthodes policières, qui voient ainsi augmenter leurs chances d'échapper aux recherches.

La rapidité de la criminalité résulte du fait que les malfaiteurs peuvent aller d'un bout à l'autre du pays en quelques heures.

Les policiers, tenus à l'observance des règles strictes et anachroniques de compétence territoriale, et dotés de surcroît d'un matériel insuffisant, sont ainsi nettement désavantagés.

C'est pourquoi — tout en souhaitant d'autre part un meilleur équipement technique de la police judiciaire — nous considérons qu'une modification de la compétence territoriale s'impose comme première mesure.

Il conviendrait que les officiers et agents judiciaires puissent exercer leurs fonctions dans tout le territoire du royaume.

Cette extension de compétence permettrait de supprimer bon nombre de formalités et des pertes de temps considérables.

On ne doit d'ailleurs pas considérer qu'il s'agirait d'une réforme extraordinaire, puisque l'article 15 de la loi du 2 décembre 1957 sur la Gendarmerie prévoit que : « Les membres de la Gendarmerie ont compétence dans tout le territoire du Royaume ».

* * *

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

15 MAART 1962.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 9 van de wet van 7 april
1919 tot instelling van gerechtelijke officieren en
agenten bij de parketten.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 9 van de wet van 7 april 1919 bepaalt de plaatselijke bevoegdheid van de gerechtelijke officieren en agenten en beperkt ze tot het gebied van het Hof van beroep.

Naar ons oordeel is die bepaling voorbijgestreefd, des te meer daar de huidige misdadigheid gekenmerkt wordt door haar intellectualisatie, haar snelheid en het gebruik van moderne middelen.

De intellectualisatie vloeit bij voorbeeld voort uit het aanwenden van verstandiger middelen door misdadigers die beter op de hoogte zijn van de politiemethodes en aldus meer kans hebben aan de opsporingen te ontsnappen.

De snelheid van de misdadigheid vloeit voort uit het feit dat de misdadigers zich in enkele uren van het ene einde van het land naar het andere kunnen begeven.

De politiebeambten, die gehouden zijn strikte en anachronische regelen van plaatselijke bevoegdheid in acht te nemen, en die bovendien over ontoereikend materieel beschikken, staan in een merklijk ongunstiger positie.

Om die reden — terwijl wij bovendien een betere technische uitrusting van de gerechtelijke politie wensen — zijn wij de mening toegedaan dat, als eerste maatregel, een wijziging van de plaatselijke bevoegdheid geboden is.

De officieren en agenten van gerechtelijke politie zouden hun functies op gans het grondgebied van het Rijk moeten kunnen uitoefenen.

Die uitbreiding van bevoegdheid zou het mogelijk maken een groot aantal formaliteiten af te schaffen en aanzienlijk tijdverlies te voorkomen.

Men moet dit trouwens niet als een buitengewone hervorming beschouwen, aangezien artikel 15 van de wet van 2 december 1957 luidt : « De leden van de Rijkswacht hebben bevoegdheid over het gehele grondgebied van het Rijk ».

* * *

Cependant, on pourrait nous objecter que cette modification de compétence territoriale poserait des problèmes délicats de susceptibilité ou même de concurrence de compétences *ratione materiae*.

Nous pourrions répondre que les mêmes problèmes existent à l'égard des polices communales, depuis la mise en vigueur de la loi du 7 avril 1919.

Chacun sait cependant que ces problèmes sont réels, et il n'est pas rare d'entendre parler de « la guerre des polices ».

Nous considérons cependant que notre proposition n'est pas de nature à aggraver cette situation.

Au contraire, nous souhaitons expressément que le vote par le Parlement de la présente proposition soit un premier pas qui incitera le Ministre de la Justice à instaurer à très brève échéance un système de coordination devenu indispensable.

Puisque le vote de notre proposition serait un élément supplémentaire de la nécessité d'une coordination, nous croyons de notre devoir d'indiquer notre pensée à ce sujet.

Nous considérons qu'il faut absolument coordonner toutes les polices et préciser le rôle de chacune d'elles.

Il faudrait donc qu'un organe *ad hoc* puisse remplir ce rôle et, en même temps, être un élément d'unité directionnelle et opérationnelle.

Nous souhaitons en conséquence que le Ministre de la Justice institue une sorte de Collège permanent, qu'il présiderait, et qui comprendrait :

a) un Substitut du Procureur Général de chacune des Cours d'appel, Substitut spécialisé dans ces questions;

b) le Commissaire Général de la Police Judiciaire;

c) trois Commissaires généraux adjoints, à savoir un par ressort de Cour d'appel.

Nous savons que le grade prévu au littéra « c » n'existe pas.

Sa création serait un moyen supplémentaire de coordination.

Nous croyons que ce Collège permanent pourrait jouer le rôle essentiel attendu depuis longtemps.

De plus, il serait particulièrement intéressant de prévoir que ce Collège doive publier chaque année un rapport détaillé sur la criminalité en Belgique (causes, moyens, crimes et délits impunis, etc...).

Ce rapport devrait être présenté au Parlement par le Ministre de la Justice lors de l'examen du Budget de son Département.

* * *

Il nous paraît que la large parenthèse que nous venons de fermer permet d'espérer un examen favorable de la présente proposition qui, répétons-le, doit trouver sa place dans un cadre plus large qui ne dépend pas entièrement du législateur mais surtout du pouvoir exécutif.

Men zou nochtans kunnen opwerpen dat die wijziging van plaatselijke bevoegdheid kiese susceptibiliteitsproblemen zou doen rijzen of zelfs problemen van gelijke bevoegdheid *ratione materiae*.

Wij zouden kunnen antwoorden dat dezelfde vraagstukken gelden voor de gemeentelijke politie, sedert de inwerkingtreding van de wet van 7 april 1919.

Iedereen weet nochtans dat die vraagstukken werkelijk bestaan, en men hoort niet zelden gewagen van de « politietoorlog ».

Wij achten nochtans dat ons voorstel niet van dien aard is dat het die toestand zal verergeren.

Wij hopen integendeel ten stelligste dat de goedkeuring van dit wetsvoorstel door het Parlement een eerste stap zal zijn die de Minister van Justitie ertoe zal aansporen eerlang een onontbeerlijk geworden coördinatiesysteem in te voeren.

Aangezien de goedkeuring van ons voorstel een bijkomend element zou zijn voor de noodzaak van de coördinatie, achten wij het onze plicht onze mening ter zake toe te lichten.

Wij achten het volstrekt nodig dat alle polities worden gecoördineerd en de rol van ieder ervan nader wordt bepaald.

Een daartoe opgericht orgaan zou dus die rol moeten kunnen vervullen en ter zelfder tijd een element van eenheid in de leiding en in de operaties zijn.

Wij wensen diensvolgens dat de Minister van Justitie, onder zijn voorzitterschap, een soort Vast college zou instellen, waarvan deel zouden uitmaken :

a) een substituuat van de Procureur-generaal van elk Hof van beroep, substituuat die in die vraagstukken gespecialiseerd is;

b) de Commissaris-generaal van de Gerechtelijke politie;

c) drie adjunct-commissarissen-generaal, te weten, één voor elk gebied van een Hof van beroep.

Wij weten dat de sub littera « c » vermelde graad niet bestaat.

De invoering ervan zou een aanvullend coördinatiemiddel zijn.

Wij geloven dat bedoeld Vast college de sedert lang verwachte essentiële rol zou kunnen vervullen.

Het ware bovendien bijzonder nuttig te bepalen dat dit college jaarlijks een omstandig verslag over de misdadigheid in België zou publiceren (oorzaken, middelen, ongestrafte misdaden en misdrijven, enz.).

Dit verslag zou door de Minister van Justitie aan het Parlement moeten voorgelegd worden bij het onderzoek van de begroting van zijn departement.

* * *

Naar ons oordeel wettigt de grote parenthesis die wij zoëven gesloten hebben de hoop dat dit voorstel in gunstige zin zal onderzocht worden. Dit voorstel, wij herhalen het, dient geplaatst te worden in een ruimer kader, waarvoor een regeling is vereist die niet volledig van de wetgever maar vooral van de uitvoerende macht moet worden verwacht.

E. E. JEUNEHOMME.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'alinéa premier de l'article 9 de la loi du 7 avril 1919 instituant des officiers et agents judiciaires près les Parquets est modifié comme suit :

« Les officiers et agents judiciaires ont compétence dans tout le territoire du Royaume ».

Les deuxième et troisième alinéas du même article sont abrogés.

7 mars 1962.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Het eerste lid van artikel 9 van de wet van 7 april 1919 tot instelling van gerechtelijke officieren en agenten bij de parketten wordt gewijzigd als volgt :

« De gerechtelijke officieren en agenten hebben bevoegdheid over het gehele grondgebied van het Rijk ».

Het tweede en het derde lid van hetzelfde artikel worden opgeheven.

7 maart 1962.

E. E. JEUNEHOMME,
R. DREZE,
W. DECLERCQ.
